

Tình người giữa bão lũ

ISSN: 2734-9195 13:55 14/10/2025

Giữa thử thách, lòng nhân ái, sự sẻ chia và tinh thần kiên cường vẫn tỏa rạng, trở thành nguồn an ủi và sức mạnh nâng đỡ con người.

Tác giả: **Huệ Đức**

Mùa mưa năm nay, miền Bắc trải qua những trận bão lũ dữ dội, kéo dài từ các tỉnh ven biển đến những vùng đồng bằng và trung du. Con mưa nặng hạt liên tục đổ xuống như trút, làm nước sông dâng cao, chia cắt nhiều tuyến đường giao thông, khiến hàng nghìn hộ dân phải sơ tán. Nhà cửa ngập trong nước, ruộng vườn bị nhấn chìm, tài sản tích góp bấy lâu tan theo dòng lũ.

Trước cảnh thiên tai khắc nghiệt ấy, nỗi đau và mất mát hiện hữu rõ mồn một trong từng gia đình, từng khu phố.

Giữa **bão lũ**, điều kỳ diệu không nằm ở sức mạnh của con người để chống chọi lại thiên nhiên, mà là tình người - lòng nhân ái và sự sẻ chia. Trong lúc nguy nan, tình người trở thành ngọn đèn sưởi ấm bao tâm hồn đang đau khổ, thắp lên niềm tin và hy vọng cho những ai tưởng chừng đã tuyệt vọng.

Nỗi đau và mất mát của người dân

Thiên tai luôn đi kèm nỗi đau, nhưng mỗi trận bão lũ lại nhắc nhở con người về sự vô thường của cuộc sống. Nhiều gia đình chứng kiến nhà cửa bị ngập sâu, đồ đạc bị hư hại nặng, thậm chí cả mùa màng, vật nuôi cũng theo dòng nước đi mất. Một số hộ dân ở các tỉnh như Thái Bình, Nam Định, Quảng Ninh, Lào Cai đã phải tạm rời khỏi nhà để tìm nơi an toàn. Có gia đình mất hết ruộng vườn, nhưng vẫn phải lo cho bữa ăn hằng ngày; có gia đình mất đi người thân trong cơn lũ quét, nỗi đau không gì bù đắp được.

Tâm trạng của người dân trong lúc này là một mớ hỗn độn giữa sự lo lắng, sợ hãi, buồn bã, và cả tuyệt vọng. Những ánh mắt thất thần nhìn dòng nước cuốn trôi tài sản, những bàn tay trống rỗng ôm lấy nỗi đau, khiến bất cứ ai chứng kiến cũng không khỏi nghẹn ngào. Nhưng đau thương không phải là kết thúc,

nhiều người trong ánh mắt hoang mang ấy, vẫn ánh lên tia sáng của nghị lực và niềm tin. Họ tự nhủ phải đứng lên, vì bản thân, vì gia đình, và vì cộng đồng.

Phật pháp dạy rằng tất cả đều là vô thường, đều tuân theo quy luật sinh, trụ, hoại, diệt. Khi hiểu được điều này, con người sẽ nhận ra rằng vật chất, tài sản, thậm chí những mối quan hệ, đều chỉ là phần bên ngoài của cuộc sống. Giá trị thực sự nằm ở tâm người, ở khả năng vượt qua đau khổ, nuôi dưỡng lòng từ bi và giữ cho mình tâm bình an.

Trong cơn bão lũ, ai còn giữ được lòng bình an, ai vẫn hướng về yêu thương và sẻ chia, chính là người chiến thắng nội tâm trước đau khổ, là tấm gương sáng về sức mạnh tinh thần.

Nhiều câu chuyện cụ thể minh chứng cho điều này. Có gia đình mất toàn bộ tài sản nhưng vẫn chia sẻ những gì còn lại với hàng xóm; có em nhỏ mồ côi cha mẹ vì lũ nhưng vẫn mỉm cười với các tình nguyện viên đến giúp đỡ. Những nụ cười ấy, dù mong manh, vẫn đủ sức làm dịu đi nỗi đau của cả một cộng đồng.

Hình ảnh minh họa (sưu tầm).

Những hành động nhân ái

Trong cơn bão lũ, những hành động nhân ái xuất hiện như những ánh sáng hiếm hoi, khiến người ta cảm thấy ấm lòng. Các nhóm tình nguyện, từ các tổ chức thiện nguyện đến các bạn trẻ địa phương, lập tức triển khai cứu hộ, nấu ăn, phát quà cho người dân bị ảnh hưởng. Họ chèo thuyền đưa người già, trẻ em và bệnh nhân đến nơi an toàn, vận chuyển thực phẩm, nước uống, quần áo đến các khu vực ngập sâu.

Các tự viện và phật tử không đứng ngoài cuộc, nhiều ngôi chùa mở cửa đón người dân đến tạm trú, tổ chức nấu cơm, phát lương thực, chăm sóc trẻ em và người già. Những phật tử thâm lặng lau từng vũng nước, lau từng góc nhà, trao từng gói quà nhỏ nhưng chứa đựng tình thương lớn lao. Họ cũng hướng dẫn người dân cách an trú trong tâm: đừng để sợ hãi và lo lắng chi phối, hãy giữ tâm bình an để đối diện với thực tại.

Những hành động nhân ái này không chỉ có giá trị vật chất mà còn mang ý nghĩa tinh thần sâu sắc. Một bữa cơm nóng, một tấm chăn ấm, một nụ cười động viên, tưởng chừng đơn giản nhưng có thể cứu rỗi tâm hồn đang chới với. Khi nhìn thấy bàn tay người giúp đỡ, lòng người dân như được tiếp thêm sức mạnh, nhận ra rằng họ không đơn độc, rằng còn có những trái tim đồng cảm, những con người sẵn sàng chia sẻ và đồng hành cùng họ vượt qua khó khăn.

Những câu chuyện này cũng cho chúng ta thấy rõ về giá trị của cộng đồng và lòng từ bi. Không phải mọi nỗi đau đều được giải quyết bằng vật chất, nhưng tình người, lòng nhân ái, sự sẻ chia, chính là liều thuốc tinh thần quý giá nhất, giúp mọi người vực dậy, cùng nhau dựng lại cuộc sống sau bão lũ.

Lòng người như ngọn đèn sưởi ấm

Bên cạnh những hành động cụ thể, những câu chuyện về sự kiên cường, hy vọng và dựng lại cuộc sống còn thể hiện sức mạnh tinh thần vượt khó. Sau khi nước rút, nhiều gia đình, dù nhà cửa hư hỏng nặng, vẫn nhanh chóng dọn dẹp, sửa sang lại chỗ ở, chuẩn bị cho mùa mưa tiếp theo. Trẻ em vẫn đến trường với niềm hăng say học tập, bất chấp đường xá còn ngập và điều kiện thiếu thốn.

Phật pháp dạy rằng, nội lực con người được nuôi dưỡng bằng nhẫn nhục và tâm bình an. Khi tâm không bị chi phối bởi sợ hãi hay giận dữ, con người sẽ tìm thấy sức mạnh để vượt qua mọi thử thách. Những hành động thiện lành, dù nhỏ bé, như chia sẻ đồ ăn, giúp dựng lại nhà cửa, hay đơn giản là một lời động viên, đều là hạt giống gieo hy vọng, nuôi dưỡng cộng đồng và tạo ra năng lượng tích cực giúp người khác đứng dậy giữa khó khăn.

Những con người dũng cảm, những tấm lòng sẻ chia, chính là ngọn đèn sưởi ấm giữa đêm tối của thiên tai. Họ thắp lên ánh sáng không chỉ cho bản thân mà còn cho những người xung quanh. Chính ánh sáng này giúp cộng đồng nhận ra rằng, dù thiên nhiên có khắc nghiệt đến đâu, tình người vẫn tồn tại, vẫn là sức mạnh để mọi người bước tiếp, dựng lại mái ấm, dựng lại hi vọng cho tương lai.

Bão lũ có thể cuốn trôi tài sản, làm đảo lộn cuộc sống, thậm chí để lại những mất mát đau thương, nhưng không thể xóa nhòa ánh sáng của tình người. Giữa

thử thách, lòng nhân ái, sự sẻ chia và tinh thần kiên cường vẫn tỏa rạng, trở thành nguồn an ủi và sức mạnh nâng đỡ con người. Cộng đồng được dựng xây từ những tấm lòng thiện lành, từ sự đồng cảm và yêu thương - nơi mỗi người tìm về, nương tựa và tiếp tục bước đi.

Mỗi bàn tay đưa ra, mỗi nụ cười động viên, mỗi nghĩa cử dù nhỏ cũng góp phần giữ cho ngọn đèn nhân ái luôn rực sáng. Dẫu **bão tố** còn chưa dứt, nhưng chính ánh sáng ấy vẫn âm thầm dẫn lối, nhắc nhở rằng: trong cơn lũ dữ, lòng người vẫn ấm.

Tác giả: **Huệ Đức**